

Kader insanı bakıma almıştır

Feyzullah Ayhan: “Yaşadığımız sıkıntılarla ilgili kader-i İlâhî’nin böyle fetva vermesine mani olacak hangi müsbet amelimiz var?”

İMANSIZ ÖĞRETİLER

İnsanlık olarak kader-i İlâhî’nin fetvasına mahal olduğumuza göre, demek menfi amelimiz daha fazladır. Bediüzzaman’ın, “kurun-u ulanın mecmu-u vahşetini bu medeniyet bir defada kustu.” 1 Ve “midesi daha bulanır.” 2 dediği bir felâket asrının tam da ortasından geçiyoruz.

Son üç yüz yıldan beri medeniyet-i faside bütün oklarını İslâmiyet’in kalbine saplamıştır. Karl Marx’ın 1843’te söylediği, “din afyondur” sözü, on yıllar sonra Lozan’da kabul edilen “Din öldürülecektir.” Maddesi ve buna benzer nice akıl hocasının öğretileri-maalesef- hâlâ medeniyetimizi şekillendirmeye devam ediyor.

Bilim, fen ve felsefe cereyanları bu şekillendirmenin karakolları hükmünü aldılar.

İslâmiyet, güçlü değerleriyle ve hak yapısıyla bu cereyanların dışına dokunan tek din idi.

Medeniyet-i faside önce Müslümanları iman zaafına uğrattı. Ardından İslâmiyet’in değerlerini gericilikle yaftaladı. Sonra, sefih değerlerini zihinlere soktu. Bunları bilimsellik ve akılcılık adına yaptı. Böylece milyonları da ağına takmayı başardı.

ŞERRİN HAYIRLA SAVAŞI

Medeniyet-i sefihe âlem-i İslâm’da yayıldığı ve Müslümanları dinlerinden soğuttuğu ilk günlerde, Türkiye’de beklenmeyen bir gelişme yaşandı:

Risale-i Nur adında bir iman güneşi doğdu ve bu sefih medeniyete meydan okudu. Müslümanları imandan başlayarak yepyeni bir yenilenme ve tecdit süreci içinde bakıma aldı. Risale-i Nur’un etkin irşadı karşısında, asr-ı hazırın hiçbir siyasî oyunu, felsefesi, cereyanı, sefaheti, istibdadı tutunacak dal bulamadı.

Böylece dünya çapında bir şer, ilk defa dünya çapında bir hayırla duraksadı.

Ancak hayırla şer eşit şartlarda değildi. Şer elindeki medeniyet kozunu kullandı ve

bir virüs gibi bütün dünyaya hızla yayıldı. Dünyayı dinsizliğe doğru sürüklemeye devam etti.

Değerlerini çağdaş değerler saydırdı, devletlerin rejimine girdi. Dinin değerlerini çağdışı ilân ettirdi, devletlerin rejiminden ve toplumların ezberinden dini çıkardı. Toplumlar dinlerinden gevşetildi.

Sorgulamak isteyenler, akılcı, çağdaş ve vatanperver olmamakla suçlandı. İslâm dininin akılcı bir din olduğu vurgusuyla hassasiyetler çarpıtıldı. Mabetler, camiler devletin siyasi söylemlerine mahal kılındı. Namaz, oruç, hac, kurban, zekât, Kâbe'yi tavaf gibi ibadetler birer dinî ritüel olmaktan öteye geçemedi. İbadetler manasını yitirdi.

KÜRE-İ ARZ TAŞIYABİLİR Mİ?

Günahlar, haramlar masum kaldı. Çünkü günahı günah bilsen tövbe edersin.

Ama günahı günah bilmezsen... Günahı günah bilmemekle beraber, küstahça bir karşı çığır açarsan... Ve bu karşı çığırı bir din gibi savunursan... “Ne günahı canım! Bu zamanda öyle haram mı olur? Hangi çağdayız?” gibi sorularla, dinin hak değerlerini eski kültür diye ötelersen... Bu fasid anlayıştan bir medeniyet çıkarırsan... Bunu dünya çapında hâkim kıalarsan, umurun kabulünü bu yönde saptırırsan... Bu kadar cürümün sıkletini küre-i arz taşıyabilir mi?

İfsadatını kadın üzerinden yapacaksın, ama adına -kandırmak için- çağdaşlık ve özgürlük diyeceksin. İşe kadının giyimi ile başlayacaksın. Edep, terbiye, ar, namus, iffet, hayâ diyenleri geri kafalılıkla suçlayacaksın.

Kadın erkek ilişkilerinden zinaya ve diğer çarpık ilişkilere, ne kadar ahlâksızlık varsa proje halinde sözleşmelerine alacaksın. Ailevî değerler, ahlâki değerler, insanî değerler yerine, kendi sefih değerlerini yerleştireceksin. İsrâf ile övüneceksin, haram kazancı meşrû sayacaksın, insan kanı akıtmayı hak kabul edeceksin, zulmü adalet kılıfında yutturacaksın! Mazlumun ah'ına basıp yükseleceksin! Güç göstermeyi, öldürmeyi, ezmeyi hak ve adalet sayacaksın.

Sonra da kader konuşmayacak... Öyle mi?

Böyle bir helâket devrinde bütün ihya ve irşad görevi Nur Talebelerinde iken, onlarda da, dünyevîleşme ve siyasîleşme rüzgârı hizmet rüzgârının önüne geçme eğilimi gösterdiği anda, kader bir virüsle düğmeye basmıştır. Barlar, meyhaneler, kumarhaneler ve günah işlenen bilumum yerlerle beraber mabetleri, camileri, ders

ve ibadet yapılan yerleri de kapatmış, insanlığı evine kapatmış ve bakıma almıştır. Bakıma alınan yerler bakım süresince tatil-i eşgal ederler.

Umalım uzun sürmesin.

Dipnotlar:

1- Eski Said Dönemi Eserleri, (Sünûhat), s. 354.

2- Sözler (Lemaat), s. 798.